

Finansministeren (Kampmann): Det ærede medlem hr. Paabøl mente ikke, at jeg havde taget lovforslaget alvorligt nok; jeg må sige, at jeg erindrer ikke andet, end at jeg så højt alvorlig ud under hele min tale, så jeg ved ikke, hvor det ærede medlem har fået det indtryk fra.

Derimod lod det til, at det ærede medlem ikke var så interesseret i at diskutere det foreliggende lovforslag, men meget hellere ville diskutere de almindelige principper for afskrivningsregler, og det ærede medlem spurgte, om jeg havde lyst til at tage en sådan drøftelse op. Det vil jeg meget gerne gøre i det udvalg, der formentlig bliver nedsat om dette forslag.

Endvidere mente det ærede medlem, at tiden var inde til i dag igen at tage en længere drøftelse vedrørende boligstøtteloven, men jeg finder det ikke rimeligt at tage denne drøftelse op.

Derimod vil jeg gerne igen spørge, om det ærede medlem ved noget om, hvorvidt man fra finansministeriets side, da det nu er anført i fremsættelsestalen, egentlig nogen sinde er gået ind for dette forslag?

Endelig vil jeg spørge det ærede medlem, om han har foretaget beregninger over omkostningerne ved forslaget. Jeg vil skønne, at selv om der kun er tale om 5 årgange, vil det koste staten ca. 3 mill. kr. det første år. Fradragsretten skal strække sig over ca. 10 år, det er 30 mill. kr., og da det er 5 årgange, det drejer sig om, må det ganges med 5, og det bliver 150 mill. kr.; det har uden tvivl sin interesse for folketinget og befolkningen at få noget at vide om, hvor stort et statstilskud man vil yde til det private boligbyggeri, særlig da det er dokumenteret i dag af det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at der er meget ringe sandsynlighed for, at lejen vil gå ned, selv om man yder dette statslån.

Ordføreren for forslagsstillerne (Paabøl): Den højtærede finansminister kan ikke forstå, at jeg drøfter spørgsmålet om almindelig afskrivningsret så ivrigt, men det hænger

ganske nøje sammen med vort forslag. Hvis vi havde en almindelig afskrivningsret, ville dette forslag falde bort, så havde det intet formål; hvis vi havde en almindelig ret til at afskrive 1 pct. årlig på beboelsesbygninger, behøvede man ingen speciel ret til afskrivning på nybyggeri, så de to ting hænger nøje sammen. Den højtærede finansminister tog i hvert tilfælde spørgsmålet om afskrivningsret på beboelsesejendomme alvorligt nok for halvandet år siden; da var der ingenting i vejen for, at man kunne tage dette spørgsmål op, men vi kan ikke stadig vente på disse drøftelser.

Nu drøfter vi boligstøtte- og lejelovgivningen i disse dage, og dette forslag må ses i forbindelse med denne lovgivning. Det er et led i bestræbelserne for at afskaffe den urimelige forskelsbehandling af det sociale boligbyggeri og det private boligbyggeri. Det kom den højtærede finansminister ikke ind på. De sociale boligselskaber har skattefrihed i henhold til en bestemmelse i statsindkomstkattelovens § 2, stk. 5 g, hvorefter finansministeren kan fritage dem for skat, og det har finansministeren gjort, ikke den nuværende højtærede finansminister, men den daværende finansminister — jeg ved ikke hvem. I hvert fald har de fået en sådan fritagelse.

Jeg ved ikke, under hvilken form finansministeriet har ydet sit bidrag ved udarbejdelsen af det tilsvarende forslag. Der er formodentlig kun tale om teknisk bistand. Jeg har ikke undersøgt det nærmere, men det har formodningen for sig, at finansministeriet har været med, da den daværende boligminister i sin tid fremsatte forslaget i et udvalg.

Man har indblandet opgørelsen af værdien af bolig i egen ejendom i diskussionen. Jeg ved ikke, hvilken filosofi eller hvilke praktiske erfaringer der ligger til grund for fastsættelsen af værdien af bolig i egen ejendom. Det er skatterådet, der fastsætter denne værdi, og hvis der ydes villaejere en urimelig begunstigelse på dette punkt — det tror jeg ikke der gør — må det være,